

RATUJMY
DUSZE
W CZYŚĆCU
CIERPIĄCE

Redakcja i korekta:

Natalia Gorczowska, s. Maria Bernadeta Wysocka VSM

Projekt okładki:

Elżbieta Jodzińska

Skład i łamanie:

Elżbieta Jodzińska

Imprimatur

Kuria Metropolitalna w Krakowie

Nr 2678/2023 z dnia 04.08.2023 r.

Wikariusz Generalny – bp Janusz Mastalski

Notariusz Kurii – ks. Krzysztof Korba

Wydanie czwarte poprawione

Copyright © by Wydawnictwo Arcybractwa

Straży Honorowej NSPJ

ul. Krowoderska 16, 31-142 Kraków

tel. (12) 631 86 20

wydawnictwo@strazhonorowa.pl

www.strazjezusa.pl; www.strazhonorowa.pl

ISBN: 978-8386733-27-9

Wszelkie prawa zastrzeżone

POBOŻNE MYŚLI O CZYŚĆCU

Czyściec jest to miejsce przeznaczone dla dusz, które opuszczają ten świat w stanie łaski, a mają się jeszcze wypłacić sprawiedliwości Boskiej i oczyścić w „ogniu utrapienia” ze wszystkich skaz, jakie na nich pozostawił grzech.

Straszne są męki czyścicowe i co do swej istoty niczym się nie różnią od mąk piekielnych. Jednakże w czyścicu panuje miłość Boża i pewność wiekuistego szczęścia. W piekle dusze nienawidzą Boga i wiedzą o tym, że ich męka nigdy nie będzie mieć końca.

Jednym z największych cierpień czyścicowych jest pozbawienie możliwości widzenia Boga, Najwyższego Dobra i Szczęścia. Dopóki dusza pozostaje w ciele, pragnienie szczęścia wiecznego odzywa się w niej słabo, ponieważ zostaje

zagłuszone przez pokusy ciała, przytłumione zmysłową pogonią za uciechami doczesnymi i skłonnością do roztargnień. Z chwilą opuszczenia ciała duch odzyskuje swobodę i znacznie wyraźniej odczuwa głód szczęścia. Całą mocą miłości – już nie ziemskiej, lecz czystej, niezachwianej – rwie się do Boga. To pragnienie posiadania Boga tak pali duszę, że sprawia wrażenie pożerającego ognia, którego dusza nie może ugasić, za życia ziemskiego utworzyła bowiem zaporę między sobą a Źródłem szczęścia; odwracając się od Boga, szukała siebie.

Oprócz tego strasznego cierpienia duchowego, które można określić męką miłości, jest jeszcze w czyśćcu cierpienie fizyczne, mające usunąć drugą zaporę, jaka powstała między duszą a Bogiem z powodu braku należytego wypełniania przykazania miłości bliźniego. Chociaż człowiek umiera pojednany z Bogiem, ma jednak na duszy resztki plam dawnych grzechów. Uleganie w rzeczach lekkich złym, egoistycznym podszeptom miłości własnej i świata nie

CZĘŚĆ I

[Juda, książę izraelski], uczyniwszy składkę pomiędzy ludźmi, posłał do Jerozolimy około dwóch tysięcy srebrnych drachm, aby złożono ofiarę za grzech. Bardzo pięknie i szlachetnie uczynił, myślał bowiem o zmartwychwstaniu. Gdyby bowiem nie był przekonany, że ci zabici zmartwychwstaną, to modlitwa za zmarłych byłaby czymś zbędnym i niedorzecznym, lecz jeśli uważał, że dla tych, którzy pobożnie zasnęli, jest przygotowana najwspanialsza nagroda – była to myśl święta i pobożna. Dlatego właśnie sprawił, że złożono ofiarę przebłagalną za zabitych, aby zostali uwolnieni od grzechu (2 Mch 12,43–45).

WYKAZ 30 JAŁMUŻN OFIAROWYWANYCH ZA DUSZE W CZYŚĆCU CIERPIĄCE

1. Ofiara na Mszę Świętą.
2. Uczestnictwo we Mszy Świętej.
3. Przyjęcie Komunii Świętej.
4. Adoracja Najświętszego Sakramentu.
5. *Droga krzyżowa.*
6. Odmówienie *Różańca Świętego.*
7. Psalm: *Psalm pokutny.*
8. Psalm: *Z głębokości wołam do Ciebie, Panie i Wieczny odpoczynek.*
9. 5 x *pacierz do pięciu Ran Pana Jezusa.*
10. 5 x *O mój Jezu, miłosierdzia* i 5 x *Wieczny odpoczynek.*
11. 1 x *Ojcie nasz*, 1 x *Zdrowaś Maryjo* i 1 x *Wieczny odpoczynek.*
12. *Anioł Pański.*
13. *Litania do Najświętszego Imienia Jezus.*
14. *Litania do Najświętszej Maryi Panny.*
15. *Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny.*

16. Dać jałmużnę biednemu.
17. Łaknących nakarmić.
18. Pragnących napoić.
19. Nagich przyodziać.
20. Podróżnych do domu przyjąć.
21. Więźniów i strapionych pocieszać.
22. Chorych nawiedzać.
23. Umarłych pogrzebać.
24. Krzywdy cierpliwie znosić.
25. Obmowy i urazy chętnie darować.
26. Modlić się za żywych i umarłych.
27. Wszelkie cierpienia i krzyże znosić cierpliwie z całkowitym poddaniem się woli Bożej, w zjednoczeniu z cierpieniami Pana Jezusa.
28. Post, wstrzemięźliwość i różne umartwienia.
29. Różne modlitwy z odpustami.
30. Wszystkie otrzymane odpusty zupełne lub częściowe.

Przykład: Pewien człowiek bezskutecznie się trudił, aby nawrócić ciężko chorego starca, nakłonić go do pojednania się z Bogiem i przyjęcia

sakramentów świętych. Wtedy przyszło mu na myśl, aby w tej sprawie zwrócić się do dusz w czyśćcu. Zobowiązał się więc, że zamówi pewną liczbę Mszy św. za duszę najbardziej opuszczoną, aby dusza ta wyprosiła dla chorego łaskę żalu za grzechy. Jeszcze tego samego dnia grzesznik poprosił o kapłana, wypowiadał się, przyjął sakramenty święte i umarł w szczerej pokucie.

OFIAROWANIE

Ojcze Przedwieczny, ofiarujemy Ci Krew, mękę i śmierć Jezusa Chrystusa, boleści Najświętszej Maryi Panny i św. Józefa na zgładzenie naszych grzechów, wybawienie dusz w czyśćcu cierpiących, w intencji Kościoła Świętego i nawrócenia grzeszników.

OFIAROWANIE MĘKI ZBAWICIELA ZA ZMARŁYCH

(wg św. Gertrudy)

Wejrzyj, litościwy Ojcze, z tronu chwały Twojej na biedne dusze w czyśćcu zatrzymane. Wejrzyj na karę i męki, jakie cierpią, spójrz na ich

MODLITWA DO BOGA OJCA ZA DUSZE ZMARŁYCH

Boże Ojcze Wszechmogący! Przychodzę Cię prosić o wybawienie dusz przebywających w czyśćcu. Wiem, że nie ma nic droższego przed Twoim Boskim Majestatem nad nie- skończone zasługi Twego ukochanego Syna. Ofiaruję Ci więc wszystkie trudy Jego życia, udręczenia męki, cierpienia i boleści śmierci, krople najdroższej Jego Krwi, chwałę zmar- twychwstania i wniebowstąpienia – nie tylko na zadośćuczynienie za wszystkie ich grze- chy przeciw Tobie, mój Boże, ale także na dopełnienie czci, miłości, chwały i dziękczy- nienia, które są Ci należne za dobrodziejstwa, jakie otrzymały od Ciebie. Racz przyjąć, Pa- nie i Stwórczo wszechrzeczy, te boskie dary jako najdroższą Tobie ofiarę i okaż duszom w czyśćcu cierpiącym Twoje miłosierdzie, da- jąc im życie wieczne. Amen.

Kimkolwiek jesteś, w jakimkolwiek się znajdujesz stanie, powinienes ratować dusze w czyśćcu cierpiące. Możesz odmawiać w ich intencji modlitwy, złożyć jałmużnę albo ofiarować Bogu wszelkie prace, trudy i cierpienia. Nikt nie powinien się uchylać od obowiązku ratowania dusz czyśćcowych, gdyż każdy wcześniej czy później stanie przed Bogiem i będzie błagał o Jego miłosierdzie – a wtedy dusze, o zbawienie których zabiegałeś, odwdzięczą się modlitwą wstawienniczą.

Wydawnictwo Arcybractwa
Straży Honorowej NSPJ

